

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 18. septembra 2019*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 – Súdna právomoc v občianskych a obchodných veciach – Rozsah pôsobnosti – Článok 1 ods. 2 písm. b) – Konkurzné konania, konania týkajúce sa vyrovnania zadlžených obchodných spoločností alebo iných právnických osôb a podobné konania – Vylúčenie – Žaloba o určenie existencie pohľadávky na účely jej prihlásenia do konkurzného konania – Uplatňovanie nariadenia (ES) č. 1346/2000 – Článok 41 – Obsah prihlášky pohľadávky – Hlavné a vedľajšie konkurzné konanie – Prekážka začatej veci a súvisiace veci – Analogické uplatnenie článku 29 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 – Neprípustnosť“

Vo veci C-47/18,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Oberlandesgericht Wien (Vyšší krajský súd Viedeň, Rakúsko) zo 17. januára 2018 a doručený Súdnemu dvoru 26. januára 2018, ktorý súvisí s konaním:

Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad

proti

Stephanovi Rielovi, správcovi konkurznej podstaty v konkurznom konaní proti spoločnosti Alpine Bau GmbH,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory J.-C. Bonichot, podpredsedníčka Súdneho dvora R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), sudcovia C. Toader, A. Rosas a M. Safjan,

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, v zastúpení: A. Freytag, Rechtsanwalt,
- S. Riel, konajúci ako správca konkurznej podstaty v konkurznom konaní proti spoločnosti Alpine Bau GmbH, v zastúpení: S. Riel, Rechtsanwalt,
- španielska vláda, v zastúpení: M. Sampol Pucurull, splnomocnený zástupca,

* Jazyk konania: nemčina.

- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: M. Heller a M. Wilderspin, splnomocnení zástupcovia,
- švajčiarska vláda, v zastúpení: M. Schöll, splnomocnený zástupca,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 4. apríla 2019,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 ods. 2 písm. b) a článku 29 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1), ako aj článku 41 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní (Ú. v. ES L 160, 2000, s. 1; Mim. vyd. 19/001, s. 191).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad (Štátna pokladnica Poľskej republiky – Riaditeľ štátnej správy ciest a diaľnic) a pánom Stephanom Rielom, správcom konkurznej podstaty v hlavnom konkurznom konaní začatom v Rakúsku proti spoločnosti Alpine Bau GmbH, vo veci žaloby o určenie existencie pohľadávok.

Právny rámec

Právo Únie

Nariadenie č. 1215/2012

- 3 Článok 1 nariadenia č. 1215/2012 stanovuje:
  - „1. Toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné a správne veci ani na zodpovednosť štátu za úkony a opomenutia pri výkone štátnej moci (*acta iure imperii*).
  2. Toto nariadenie sa neuplatňuje na:
    - ...
    - b) konkurzné konania, konania týkajúce sa vyrovnania zadlžených obchodných spoločností alebo iných právnických osôb a podobné konania;
    - ...”
- 4 Podľa článku 29 tohto nariadenia:
  - „1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 31 ods. 2, ak sa vedú konania v tej istej veci a medzi rovnakými účastníkmi na súdoch rôznych členských štátov, každý súd, ktorý nezačal konať ako prvý, aj bez návrhu preruší konanie, až kým sa nepotvrdí právomoc súdu, ktorý začal konať ako prvý.

2. V prípadoch uvedených v odseku 1 je konajúci súd, na svoju žiadosť, bezodkladne informovaný ktorýmkoľvek iným konajúcim súdom o dátume, keď tento súd začal konať podľa článku 32.

3. Keď sa potvrdí právomoc súdu, ktorý ako prvý začal konať, súd, ktorý začal konať ako druhý, odmietne vykonávať svoju právomoc v prospech tohto súdu.“

5 Článok 30 uvedeného nariadenia znie takto:

„1. Ak sa koná o súvisiacich veciach na súdoch rôznych členských štátov, každý súd, ktorý nezačal konať ako prvý, môže prerušiť konanie.

2. Ak konanie na súde, ktorý začal konať ako prvý, prebieha na prvom stupni, iný súd môže tiež na žiadosť jedného z účastníkov odmietnuť vykonávať svoju právomoc, ak súd, ktorý začal konať ako prvý, má právomoc rozhodovať vo všetkých týchto veciach a ak jeho právny poriadok pripúšťa ich zlúčenie.

3. Na účely tohto článku sa veci považujú za súvisiace, ak sú navzájom tak úzko spojené, že je vhodné prerokovať a rozhodnúť ich spoločne, a tak sa vyhnúť riziku nezlučiteľných rozsudkov vydaných v samostatných konaniach.“

Nariadenie č. 1346/2000

6 Odôvodnenia 2, 6, 8, 12, 18, 19 a 21 nariadenia č. 1346/2000 stanovujú:

„(2) Riadne fungovanie vnútorného trhu si vyžaduje účinné a efektívne fungovanie cezhraničných konkurzných konaní a na dosiahnutie tohto cieľa je potrebné prijať toto nariadenie...

...

(6) V súlade so zásadou proporcionality by sa toto nariadenie malo obmedziť na ustanovenia o súdnej právomoci na začatie konkurzného konania a na rozsudky, ktoré sú vynesené priamo na základe konkurzného konania a ktoré sú s takýmto konaním úzko späté. Okrem toho by toto nariadenie malo obsahovať ustanovenia o uznávaní takých rozsudkov a o príslušnom práve, ktoré tiež spĺňajú túto zásadu.

...

(8) Na zlepšenie účinnosti a efektívnosti konaní vo veciach platobnej neschopnosti s cezhraničným dopadom je potrebné a vhodné, aby ustanovenia o súdnej právomoci, uznávaní a príslušnom práve týkajúce sa tejto oblasti boli obsiahnuté v právnom opatrení spoločenstva, ktoré bude záväzné a priamo uplatniteľné v členských štátoch.

...

(12) Toto nariadenie umožňuje začatie hlavného konkurzného konania v členskom štáte, ktorý je centrom hlavných záujmov dlžníka. Takéto konanie má univerzálny rozsah a jeho cieľom je obsiahnuť všetok majetok dlžníka. Na ochranu rôznych záujmov toto nariadenie umožňuje začať vedľajšie konania, ktoré by prebiehali súčasne s hlavným konaním. Vedľajšie konania sa môžu začínať v členskom štáte, v ktorom má dlžník nejaký podnik. Účinky vedľajšieho konania sú obmedzené na majetok, ktorý sa nachádza na území tohto štátu. Potrebu jednotnosti na úrovni spoločenstva zabezpečujú povinné pravidlá na koordináciu s hlavným konaním.

...

- (18) Po začatí hlavného konkurzného konania sa právo žiadať o začatie konkurzného konania v členskom štáte, v ktorom má dlžník nejaký podnik, týmto nariadením nijak neobmedzuje. Likvidátor v hlavnom konkurznom konaní, resp. akákoľvek iná osoba splnomocnená zo zákona predmetného členského štátu môže požiadať o začatie vedľajšieho konkurzného konania.
- (19) Vedľajšie konkurzné konania môžu popri ochrane miestnych záujmov plniť rôzne iné účely. Môžu sa vyskytnúť prípady, kde je konkurzná podstata dlžníka príliš zložitá na to, aby sa spravovala ako celok, resp. kde sú rozdiely v dotknutých právnych systémoch také veľké, že prenesenie účinkov vyplývajúcich z práva členského štátu, v ktorom sa konanie začne, na iné štáty, v ktorých sa majetok nachádza, by mohlo spôsobiť ťažkosti. Z tohto dôvodu likvidátor v hlavnom konkurznom konaní môže požiadať o začatie vedľajších konkurzných konaní, ak je to potrebné pre efektívnu správu konkurznej podstaty.

...

- (21) Každý veriteľ, ktorý má zvyčajné miesto pobytu, trvalé bydlisko alebo registrované sídlo v spoločenstve, má právo prihlásiť svoje nároky do každého konkurzného konania prebiehajúceho v spoločenstve, ktorého predmetom je majetok dlžníka. ...“

7 Článok 3 tohto nariadenia stanovuje:

„1. Právomoc na začatie konkurzných konaní majú sudy členského štátu, na ktorého území sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka. Pri obchodných spoločnostiach a u právnických osôb sa v prípade neprítomnosti dôkazu o opaku za centrum hlavných záujmov považuje miesto, kde majú svoje registrované sídlo.

2. Ak sa centrum hlavných záujmov dlžníka nachádza na území niektorého členského štátu, sudy iného členského štátu majú právomoc začať konkurzné konanie proti tomuto dlžníkovi len vtedy, ak má na území tohto iného členského štátu nejaký podnik. Účinky takéhoto konania sú obmedzené na majetok dlžníka nachádzajúci sa na území tohto členského štátu.

3. Ak bolo začaté konkurzné konanie podľa odseku 1, akékoľvek konanie začaté neskôr podľa odseku 2 bude vedľajším konaním. Takéto vedľajšie konania musia byť likvidačnými konaniami.

...“

8 Článok 4 uvedeného nariadenia stanovuje:

„1. Ak v tomto nariadení nie je stanovené inak, konkurzné konania a ich účinky sa riadia právom členského štátu, na území ktorého sa toto konanie začne; tento štát sa ďalej označuje ako ‚štát, v ktorom sa konanie začne‘.

2. Právo štátu, v ktorom sa konanie začne, stanoví podmienky začatia takéhoto konania, jeho vedenie a uzavretie. Stanoví najmä:

...

h) pravidlá prihlasovania, overovania a schvaľovania pohľadávok;

...“

9 Podľa článku 27 uvedeného nariadenia:

„Ak súd členského štátu začne konanie uvedené v článku 3 ods. 1, ktoré sa uznáva v inom členskom štáte (hlavné konanie), potom súd s právomocou podľa článku 3 ods. 2 v inom členskom štáte môže začať vedľajšie konkurzné konanie bez toho, aby sa v tomto inom štáte zisťovala platobná neschopnosť dlžníka. ... Jeho účinky sa obmedzujú na majetok dlžníka nachádzajúci sa na území tohto iného členského štátu.“

10 Článok 31 nariadenia č. 1346/2000 stanovuje:

„1. Za pravidiel obmedzujúcich oznamovanie informácií, likvidátor v hlavnom konaní a likvidátori vo vedľajších konaniach sú povinní navzájom sa informovať. Sú povinní okamžite oznamovať všetky informácie, ktoré môžu byť relevantné pre iné konania, najmä informácie o stave prihlasovania a overovania pohľadávok a o všetkých opatreniach zameraných na uzavretie konania.

2. Za pravidiel platných pre každé z konaní, likvidátor v hlavnom konaní a likvidátori vo vedľajších konaniach sú povinní navzájom spolupracovať.

...“

11 Článok 39 tohto nariadenia stanovuje:

„Každý veriteľ, ktorý má zvyčajné miesto pobytu, trvalé bydlisko alebo registrované sídlo v členskom štáte inom, ako je štát, v ktorom sa konanie začne, vrátane daňových orgánov a sociálnych poisťovní členských štátov, má právo písomne prihlásiť svoje pohľadávky do konkurzného konania.“

12 Podľa článku 40 tohto nariadenia:

„1. Hneď po začatí konkurzného konania v členskom štáte súd tohto štátu s príslušnou právomocou alebo likvidátor ním vymenovaný bude okamžite informovať známych veriteľov, ktorí majú zvyčajné miesto pobytu, trvalé bydlisko alebo registrované sídlo v iných členských štátoch.

2. Súčasťou tejto informácie, poskytnutej prostredníctvom individuálneho oznamu, sú časové lehoty, pokuty stanovené v súvislosti s týmito časovými lehotami, označenie orgánu alebo úradu oprávneného prijímať prihlášky pohľadávok a iné stanovené opatrenia. Toto oznámenie má tiež obsahovať, či veritelia, ktorých pohľadávky sú prednostné alebo zabezpečené vecným právom, musia prihlásiť svoje pohľadávky.“

13 Článok 41 tohto istého nariadenia stanovuje:

„Veriteľ posiela kópie prípadných podkladov a uvádza povahu svojej pohľadávky, dátum jej vzniku a jej výšku, ako aj to, či si v spojitosti so svojou pohľadávkou nárokuje prednostné právo, krytie vecným právom alebo vyhradenie vlastníckeho práva, a na aký majetok sa táto jeho záruka vzťahuje.“

14 V článku 42 nariadenia č. 1346/2000 sa stanovuje:

„1. Informácie uvedené v článku 40 sa poskytujú v úradnom jazyku, resp. v jednom z úradných jazykov štátu, v ktorom sa konanie začne. Na tento účel sa používa formulár s hlavičkou ‚Výzva na prihlásenie pohľadávky. Je potrebné dodržať stanovené termíny‘ vo všetkých úradných jazykoch inštitúcií Európskej únie.

2. Každý veriteľ so zvyčajným miestom pobytu, trvalým bydliskom alebo sídlom v členskom štáte inom, ako je štát, v ktorom sa začne konanie, môže svoju pohľadávkou prihlásiť v úradnom jazyku, resp. v jednom z úradných jazykov tohto iného štátu. V takom prípade ale prihláška pohľadávky bude mať

názov ‚Prihláška pohľadávky‘ v úradnom jazyku, resp. v jednom z úradných jazykov štátu, v ktorom sa konanie začne. Okrem toho sa od neho môže vyžadovať preklad do úradného jazyka, resp. jedného z úradných jazykov štátu, v ktorom sa konanie začne.“

Rakúske právo

- 15 § 102 Insolvenzordnung (zákon o konkurze), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „IO“), stanovuje:

„Veritelia sú povinní prihlásiť svoje pohľadávky v konkurznom konaní v súlade s nasledujúcimi ustanoveniami, aj keď sú predmetom sporového konania.“

- 16 § 103 ods. 1 IO stanovuje:

„V prihláške musí byť uvedená výška pohľadávky a skutočnosti, na ktorých sa zakladá, ako aj poradie pohľadávky; musia v nej byť uvedené aj dôkazy, ktoré možno predložiť na podporu uvádzanej pohľadávky.“

- 17 § 110 ods. 1 IO znie:

„Majitelia pohľadávok, ktorých správnosť alebo poradie zostávajú sporné, môžu podať žalobu o určenie existencie týchto pohľadávok voči všetkým, ktorí pohľadávku spochybnili, ak je príslušný opravný prostriedok prípustný... Návrhy uvedené v rámci takejto žaloby musia byť založené len na dôvode uvedenom v prihláške pohľadávok a počas konania o overení; nemôžu požadovať sumu, ktorá je vyššia ako suma uvedená pri tejto príležitosti.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 18 Žalobkyňa vo veci samej, poľská štátna správa ciest, poverila spoločnosť Alpine Bau vykonaním viacerých cestných projektov v Poľsku, pričom tieto zákazky boli zadané na základe verejného výberového konania. Predmetné zmluvy na tieto projekty obsahovali podrobné ustanovenia týkajúce sa náhrady škody a úrokov, ktoré sa majú zaplatiť v prípade omeškania ich realizácie.
- 19 Dňa 19. júna 2013 sa v Rakúsku začalo reštrukturalizačné konanie v súvislosti s Alpine Bau a pán Riel bol vymenovaný za správcu konkurznej podstaty tejto spoločnosti.
- 20 Dňa 4. júla 2013 sa toto konanie zmenilo na konkurzné konanie. Nasledujúci deň na základe rozhodnutia Handelsgericht Wien (Obchodný súd Viedeň, Rakúsko) bolo v spise o konkurznom konaní uvedené, že ide o hlavné konkurzné konanie v zmysle nariadenia č. 1346/2000.
- 21 Vedľajšie konkurzné konanie sa proti Alpine Bau začalo v Poľsku na Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu (Okresný súd Poznaň-Staré mesto, Poľsko).
- 22 Žalobkyňa vo veci samej prihlásila pohľadávky v rámci hlavného konkurzného konania začatého v Rakúsku 16. augusta 2013 a 22. júna 2016 a v rámci vedľajšieho konkurzného konania v Poľsku 16. mája 2014 a 16. júna 2015.
- 23 Pán Riel, správca v hlavnom konkurznom konaní v Rakúsku, ako aj vymenovaný správca konkurznej podstaty v rámci vedľajšieho konkurzného konania v Poľsku spochybnili väčšinu z týchto prihlásených pohľadávok.

- 24 Dňa 1. apríla 2015 podala žalobkyňa vo veci samej v Poľsku žalobu o určenie existencie pohľadávky vo výške 309 663 865 poľských zlotých (PLN) (približne 73 898 402 eur).
- 25 Dňa 31. októbra 2016 podala tiež na Handelsgericht Wien (Obchodný súd Viedeň) žalobu o určenie existencie pohľadávky vo výške 64 784 879,43 eura, v ktorej žiadala, aby bolo v súlade s článkami 29 a 30 nariadenia č. 1215/2012 konanie prerušené, až kým rozhodnutie v konaniach prebiehajúcich v Poľsku, týkajúce sa overovania pohľadávok, nenadobudne právnu silu rozhodnutej veci.
- 26 Handelsgericht Wien (Obchodný súd Viedeň) medzitýmnym rozsudkom z 25. júla 2017 zamietol žalobu žalobkyne vo veci samej vo výške 265 132,81 eura, pričom nerozhodol o návrhu na prerušenie konania.
- 27 Žalobkyňa vo veci samej podala proti tomuto rozsudku odvolanie na Oberlandesgericht Wien (Vyšší krajský súd Viedeň, Rakúsko), pričom poukázala najmä na procesnú vadu konania spočívajúcu v tom, že Handelsgericht Wien (Obchodný súd Viedeň) odmietol prerušiť konanie v rozpore s článkom 29 nariadenia č. 1215/2012.
- 28 Vnútroštátny súd sa po prvé pýta, či žaloba o určenie pohľadávky, ktorú prejednáva, spadá do pôsobnosti nariadenia č. 1215/2012, alebo nariadenia č. 1346/2000.
- 29 Po druhé sa pýta na uplatniteľnosť pravidiel týkajúcich sa prekážky začatej veci, prípadne aj analogicky, vyplývajúcich z nariadenia č. 1215/2012, v prípade uplatnenia nariadenia č. 1346/2000.
- 30 Po tretie vyjadruje pochybnosti týkajúce sa rozsahu požiadaviek stanovených v článku 41 nariadenia č. 1346/2000, ktoré sa týkajú obsahu pohľadávok prihlásených veriteľmi so sídlom v členskom štáte.
- 31 Za týchto podmienok Oberlandesgericht Wien (Vyšší regionálny súd Viedeň) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 1 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1215/2012 vykladať v tom zmysle, že žaloba o určenie pohľadávky podľa rakúskeho práva sa v zmysle [tohto ustanovenia] týka konkurzu, a preto je vylúčená z vecnej pôsobnosti tohto nariadenia?

2. (iba v prípade kladnej odpovede na prvú otázku):

Má sa článok 29 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 analogicky uplatniť na súvisiace konania patriace do pôsobnosti nariadenia č. 1346/2000?

3. (iba v prípade zápornej odpovede na prvú otázku alebo kladnej odpovede na druhú otázku):

Má sa článok 29 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 vykladať v tom zmysle, že ide o žalobu o tom istom nároku medzi tými istými účastníkmi, ak veriteľ – [žalobkyňa vo veci samej] –, ktorý prihlásil (v podstate) identickú pohľadávku v rakúskom hlavnom konkurznom konaní a v poľskom vedľajšom konkurznom konaní, ktorú príslušný likvidátor (v prevažnej časti) poprel, podá najprv v Poľsku proti tamojšiemu likvidátorovi vo vedľajšom konkurznom konaní a potom v Rakúsku proti likvidátorovi v hlavnom konkurznom konaní – [pánovi Rielovi] – žaloby o určenie existencie pohľadávky voči konkurznej podstate v určitej výške?

4. Má sa článok 41 nariadenia č. 1346/2000 vykladať v tom zmysle, že požiadavka uviesť ‚povahu svojej pohľadávky, dátum jej vzniku a jej výšku‘ je splnená,

- a) ako je to v prejednávanej veci –, ak sa veriteľ so sídlom v inom členskom štáte, ako je štát, v ktorom sa začalo konanie, – [žalobkyňa vo veci samej] – vo svojej prihláške pohľadávky v hlavnom konkurznom konaní obmedzí na taký opis pohľadávky, ktorý uvádza konkrétnu výšku, ale neuvádza dátum vzniku pohľadávky (napríklad ako *„pohľadávka subdodávateľa JSV Sławomira Kubicu na výkon prác na cestách“*);
- b) a ak v samotnej prihláške síce nie je uvedený dátum vzniku pohľadávky, ale z príloh k predloženej prihláške pohľadávky je možné odvodiť dátum vzniku (napríklad na základe dátumu uvedeného na predloženej faktúre)?

5. Má sa článok 41 nariadenia č. 1346/2000 vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie nebráni uplatneniu vnútroštátnych ustanovení, ktoré sú v konkrétnom prípade priaznivejšie pre veriteľa so sídlom v inom členskom štáte, ako je štát, v ktorom sa začalo konanie, ktorý prihlasuje pohľadávku, napríklad vzhľadom na požiadavku uviesť dátum vzniku pohľadávky?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej prejudiciálnej otázke

- 32 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 1 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1215/2012 vykladať v tom zmysle, že žaloba o určenie existencie pohľadávok na účely ich prihlásenia do konkurzného konania, o akú ide vo veci samej, je vylúčená z vecnej pôsobnosti tohto nariadenia.
- 33 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že nariadenia č. 1215/2012 a 1346/2000 sa majú vykladať tak, aby nedochádzalo k žiadnemu prekryvaniu medzi právnymi normami, ktoré tieto texty stanovujú, a k žiadnej právnej medzere. Žaloby vylúčené podľa článku 1 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1215/2012 z pôsobnosti tohto nariadenia, ktoré sa týkajú „konkurzných konaní, konaní týkajúcich sa vyrovnania zadlžených obchodných spoločností alebo iných právnických osôb a podobných konaní“, teda patria do pôsobnosti nariadenia č. 1346/2000. Symetricky tak žaloby, ktoré nepatria do pôsobnosti článku 3 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000, patria do pôsobnosti nariadenia č. 1215/2012 (rozsudky z 20. decembra 2017, Valach a i., C-649/16, EU:C:2017:986, bod 24, a zo 4. októbra 2018, Feniks, C-337/17, EU:C:2018:805, bod 30).
- 34 Z toho vyplýva, že pôsobnosť týchto dvoch nariadení je jasne vymedzená a že žaloba, keďže vyplýva priamo z konkurzného konania a je s ním úzko spätá, patrí do pôsobnosti nariadenia č. 1346/2000, a nie do pôsobnosti nariadenia č. 1215/2012 (rozsudok zo 14. novembra 2018, Wiemer & Trachte, C-296/17, EU:C:2018:902, bod 31).
- 35 V tejto súvislosti Súdny dvor zohľadnil skutočnosť, že rôzne typy žalôb, o ktorých mal rozhodovať, boli podané v súvislosti s konkurzným konaním. Okrem toho zakaždým najmä zvažoval, či predmetná žaloba mala základ v právnej úprave konkurzných konaní alebo v iných pravidlách (rozsudky zo 4. septembra 2014, Nickel & Goeldner Spedition, C-157/13, EU:C:2014:2145, bod 26, ako aj zo 4. decembra 2014, H, C-295/13, EU:C:2014:2410, bod 18).
- 36 Konkrétne, rozhodujúcim kritériom, ktoré Súdny dvor použil na určenie oblasti, do ktorej patrí určitá žaloba, je jej právny základ. Podľa tohto prístupu treba preskúmať, či právo alebo povinnosť, ktoré sú základom žaloby, majú svoj pôvod vo všeobecných pravidlách občianskeho alebo obchodného práva, alebo v odchylných pravidlách, ktoré sú osobitné pre konkurzné konania (rozsudky zo 4. septembra 2014, Nickel & Goeldner Spedition, C-157/13, EU:C:2014:2145, bod 27; z 11. júna 2015, Comité d'entreprise de Nortel Networks a i., C-649/13, EU:C:2015:384, bod 28; z 9. novembra 2017, Tunkers France a Tunkers Maschinenbau, C-641/16, EU:C:2017:847, bod 22, ako aj z 20. decembra 2017, Valach a i., C-649/16, EU:C:2017:986, bod 29).

- 37 V prejednávanej veci treba uviesť, že okrem toho, že žaloba o určenie existencie pohľadávok stanovená v § 110 IO, ktorú podala žalobkyňa vo veci samej, je súčasťou rakúskej právnej úpravy v oblasti konkurzného konania, zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že túto žalobu môžu v rámci konkurzného konania podať veritelia, ktorí sú jeho účastníkmi, v prípade, že je popretá správnosť alebo poradie pohľadávok, ktoré títo veritelia prihlásili.
- 38 Okrem toho sa zdá, že vzhľadom na tieto charakteristiky žaloba o určenie existencie pohľadávok upravená v § 110 IO vyplýva priamo z konkurzného konania, je s ním úzko spätá a má svoj pôvod v práve týkajúcom sa konkurzného konania.
- 39 V dôsledku toho táto žaloba nepatrí do pôsobnosti nariadenia č. 1215/2012, ale do pôsobnosti nariadenia č. 1346/2000.
- 40 Za týchto okolností treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 1 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1215/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že žaloba o určenie existencie pohľadávok na účely ich prihlásenia do konkurzného konania, o akú ide vo veci samej, je vylúčená z pôsobnosti tohto nariadenia.

O druhej prejudiciálnej otázke

- 41 Svojou druhou otázkou, ktorá sa predkladá len pre prípad kladnej odpovede na prvú otázku, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 29 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 vykladať v tom zmysle, že sa analogicky uplatní na žalobu, o akú ide vo veci samej, ktorá je vylúčená z pôsobnosti tohto nariadenia, ale patrí do pôsobnosti nariadenia č. 1346/2000.
- 42 Na úvod treba pripomenúť, že keďže článok 29 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 stanovuje, že ak sa vedú konania v tej istej veci a medzi rovnakými účastníkmi na súdoch rôznych členských štátov, každý súd, ktorý nezačal konať ako prvý, aj bez návrhu preruší konanie, až kým sa nepotvrdí právomoc súdu, ktorý ako prvý začal konať, má za cieľ zabrániť vydaniu nezlučiteľných rozhodnutí týkajúcich sa týchto vecí.
- 43 Treba tiež uviesť, že vzhľadom na to, že normotvorca Únie výslovne vylúčil niektoré oblasti z pôsobnosti nariadenia č. 1215/2012, ustanovenia tohto nariadenia vrátane tých, ktoré majú čisto procesnú povahu, sa na tieto oblasti analogicky neuplatnia.
- 44 Takéto uplatnenie by okrem toho bolo v rozpore so štruktúrou nariadenia č. 1346/2000, a teda by ohrozilo potrebný účinok jeho ustanovení, a to najmä v tom, že v súlade s článkami 3 a 27 tohto nariadenia v spojení s jeho odôvodneniami 12, 18 a 19 sa môžu vedľajšie konkurzné konania začať súbežne s hlavným konkurzným konaním, čo článok 29 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 neumožňuje.
- 45 Okrem toho, ako Komisia tvrdila vo svojich písomných pripomienkach, pokiaľ ide o štruktúru nariadenia č. 1346/2000, jeho článok 31 umožňuje vyhnúť sa riziku nezlučiteľných rozhodnutí stanovením pravidiel v oblasti informovania a spolupráce v prípade súbežných konkurzných konaní.
- 46 Na druhú otázku preto treba odpovedať tak, že článok 29 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že sa ani analogicky neuplatní na žalobu, o akú ide vo veci samej, ktorá je vylúčená z pôsobnosti tohto nariadenia, ale patrí do pôsobnosti nariadenia č. 1346/2000.

O tretej prejudiciálnej otázke

- 47 Keďže tretia otázka sa predkladá len pre prípad zápornej odpovede na prvú otázku alebo kladnej odpovede na druhú otázku, nie je potrebné na ňu odpovedať.

Štvrtá a piata prejudiciálna otázka

- 48 Svojou štvrtou a piatou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 41 nariadenia č. 1346/2000 vykladať v tom zmysle, že veriteľ môže v rámci konkurzného konania prihlásiť pohľadávku bez toho, aby formálne uviedol dátum jej vzniku, ak to umožňuje právo členského štátu, na ktorého území sa toto konanie začalo, a tento deň možno vyvodiť z podkladov uvedených v tomto článku 41.
- 49 Z odôvodnení 2 a 8 nariadenia č. 1346/2000 vyplýva, že jeho cieľom je umožniť účinné a efektívne fungovanie cezhraničných konkurzných konaní, ako aj zlepšiť a zrýchliť tieto postupy.
- 50 Ako vyplýva okrem iného z odôvodnenia 21 a článku 39 tohto nariadenia, jeho cieľom je zabezpečiť rovné zaobchádzanie s veriteľmi v Únii a uľahčiť výkon ich práv.
- 51 Článok 4 ods. 2 písm. h) nariadenia č. 1346/2000 stanovuje zásadu, podľa ktorej pravidlá týkajúce sa prihlasovania, overovania a schvaľovania pohľadávok určuje právny poriadok členského štátu, na ktorého území sa konkurzné konanie začne. Článok 41 tohto nariadenia uvedený v jeho kapitole IV s názvom „Poskytovanie informácií veriteľom a prihlasovanie ich pohľadávok“ uvádza určité požiadavky týkajúce sa obsahu prihlášky pohľadávky, ktoré ako uviedol generálny advokát v bodoch 59 a 72 svojich návrhov, sa musia považovať za maximálne spoločné normy týkajúce sa obsahu prihlášky pohľadávky, ktoré môže právna úprava členského štátu uložiť veriteľom, ktorí majú svoje zvyčajné miesto pobytu, trvalé bydlisko alebo registrované sídlo v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom sa konkurzné konanie začalo.
- 52 Medzi tieto požiadavky článku 41 patrí okrem iného to, aby veriteľ zaslal kópie prípadných podkladov, ak existujú, a uviedol dátum vzniku pohľadávky.
- 53 Okrem toho treba pripomenúť, že ako sa už uviedlo v bode 51 tohto rozsudku, pravidlá týkajúce sa overovania a schvaľovania pohľadávok v súlade so zásadou uvedenou v článku 4 ods. 2 písm. h) nariadenia č. 1346/2000 naďalej určuje právny poriadok členského štátu, na ktorého území sa konkurzné konanie začalo.
- 54 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že článok 41 nariadenia č. 1346/2000 nemôže byť predmetom výkladu, ktorý má za následok vylúčenie prihlásenia pohľadávky z toho dôvodu, že toto prihlásenie pohľadávky neobsahuje jeden z údajov uvedených v tomto článku 41, ak sa uvedenie tohto údaju nevyžaduje podľa práva členského štátu, na ktorého území sa konkurzné konanie začalo, a uvedený údaj možno bez osobitných ťažkostí vyvodiť z podkladov uvedených v tomto článku 41, čo prislúcha posúdiť príslušnému orgánu, ktorý je poverený overením pohľadávok.
- 55 Za týchto okolností treba na štvrtú a piatu otázku odpovedať tak, že článok 41 nariadenia č. 1346/2000 sa má vykladať v tom zmysle, že veriteľ môže v rámci konkurzného konania prihlásiť pohľadávku bez toho, aby formálne uviedol dátum jej vzniku, pokiaľ právo členského štátu, na ktorého území sa toto konanie začalo, neukladá povinnosť tento dátum uviesť a pokiaľ tento údaj možno bez osobitných ťažkostí vyvodiť z podkladov uvedených v tomto článku 41, čo prislúcha posúdiť príslušnému orgánu, ktorý je poverený overením pohľadávok.

O trovách

- 56 Vzhľadom na to, že konanie na Súdnom dvore má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní na vnútroštátnom súde, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. Článok 1 ods. 2 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že žaloba o určenie existencie pohľadávok na účely ich prihlásenia do konkurzného konania, o akú ide vo veci samej, je vylúčená z pôsobnosti tohto nariadenia.
2. Článok 29 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že sa ani analogicky neuplatní na žalobu, o akú ide vo veci samej, ktorá je vylúčená z pôsobnosti tohto nariadenia, ale patrí do pôsobnosti nariadenia č. 1346/2000.
3. Článok 41 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní sa má vykladať v tom zmysle, že veriteľ môže v rámci konkurzného konania prihlásiť pohľadávku bez toho, aby formálne uviedol dátum jej vzniku, pokiaľ právo členského štátu, na ktorého území sa toto konanie začalo, neukladá povinnosť tento dátum uviesť a pokiaľ tento údaj možno bez osobitných ťažkostí vyvodíť z podkladov uvedených v tomto článku 41, čo prislúcha posúdiť príslušnému orgánu, ktorý je poverený overením pohľadávok.

Podpisy